

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hvis der efter sigtedes forhold er grund til at frygte, at han vil begå en ny lovovertrædelse af samme slags, som han har begået, er der en anden regel, efter hvilken vi kan varetægtsfængsle pågældende, og det ved hr. Torben Lund godt. Hvis der ville være en risiko ved at lade ham gå på fri fod, for at han ville begå en ny voldtægt eller et nyt mord, så har vi den mulighed, og den er der ingen der har foreslået fjernet. Det, der foreslås fjernet, og det, jeg støtter, er, når der foreligger en affekthandling, hvor alle, der har med domstolen at gøre, er enige om, at der ingen risiko er for, at han begår en ny forbrydelse; adgangen til varetægtsfængsling er alene af hensyn til retshåndhævelsen. Det vil jeg som sagt gerne arbejde på at få skabt en stemning for ikke er nødvendigt.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Ebba Strange mener, at hvis – og det skal der også føres et vist bevis for – man kan sige, at den pågældende vil gøre det igen, er der et fængslingsgrundlag, og det er rigtigt. Men hvis nu ikke der er nogen mulighed til stede for at sandsynliggøre, om noget sådant vil ske, har vi altså en situation, hvis jeg må nævne den, at en kvinde bliver voldtaget på den groveste måde. Det kan påvises – nærmest det modsatte af det fru Ebba Strange sagde – at det vil han af forskellige grunde ikke gøre igen, men alligevel skal offeret for denne voldtægt kunne møde ham dagen efter. Det kan dog ikke være rimeligt.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hvis det ikke er rimeligt, vil det sige, at han under alle omstændigheder skal være spærret inde, indtil dommen er faldet. For om det er rimeligt at møde ham dagen efter eller 14 dage efter, eller hvor lang tid det nu tager for en sådan sag at blive færdiggjort ved dom, er ikke godt at sige. Hvis man fortsætter den tankegang, som justitsministeren og hr. Torben Lund har givet udtryk for, vil det betyde, når vi har en bestyret mistanke om, at en person har begået en eller anden grov forbrydelse, at vi simpelt hen er berettiget til at spærre ham inde indtil den dag,

dommen er faldet. Det må være konsekvensen, og det er ikke i overensstemmelse med det, vi i SF mener om retsplejen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Der er to ting, jeg meget gerne vil bringe ind i denne debat. De ligger måske i baghovedet på os alle sammen, men det er nok godt at få dem med. For det første er den person, som vi drøfter i det konkrete eksempel her, blevet fremstillet for en dommer, og dommeren har afsagt en kendelse om forlængelse af fristen, som vedkommende skal sidde i fængsel. For det andet har vi interesseret os for – og nogle også i VS' bemærkninger – hvordan vi kan opfatte Danmark som en retsstat. Det er noget af det, der motiverer denne debat.

Jeg vil godt stille det hypotetiske spørgsmål, som man ikke behøver at svare på. Hvordan ville vi blive opfattet i de andre lande omkring os, hvis vi havde en sådan ordning? Jeg vil hævde den påstand, uden at jeg kan dokumentere den på stedet, at intet andet land i verden ville have sådan en ordning, hvis der i en sag foreligger en tilståelse om, at vedkommende har begået en så alvorlig forbrydelse, som vi diskuterer, der giver adgang til straks at give løsladelse, indtil der kan blive afsagt en endelig dom og vedkommende kan komme i fængsel. Det ville være et meget alvorligt angreb på Danmarks mulighed for at gøre sig gældende som retsstat i et civiliseret samfund.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg synes ikke, at fru Ebba Strange rigtig svarede på spørgsmålet. Vi har altså en situation, hvor en kvinde bliver voldtaget på den groveste måde. Man kan ikke gøre noget over for den pågældende, for der er ikke nogen formodninger om, at han vil gentage forbrydelsen. Men hvis offeret overhovedet er i stand til at komme på gaden, skal hun altså kunne møde ham dagen efter. Jeg er da overbevist om, at fru Ebba Strange vil have megen forståelse for, hvilket indtryk det vil gøre på den pågældende kvinde og også andre, hvis de kommer ud for den situation, at de allerede dagen efter eller nogle få dage efter kan møde den pågældende, der har gjort sig skyldig i en afskyelig forbrydelse. Hvis vi